

Iordachescu și Asociații: Drepturile și obligațiile cadrelor medicale în timpul stării de urgență

Instituția sanitară are obligația de a oferi protecție vieții și sănătății angajaților. În ce condiții cadrele medicale ar putea refuza să presteze actul medical, în lipsa echipamentelor de protecție necesare? Esența acestei probleme constă în punctarea relației dintre drepturile și obligațiile corelative a personalului medical.

În primul rând, cadrele medicale angajate în unități medicale / sanitare au obligația de a fi prezente la locul de muncă și de a acorda asistența medicală de specialitate pacienților, la cele mai înalte cote și standarde, în limitele competențelor profesionale.

În al doilea rând, este necesar ca sistemul medical (unitatea unde cadrul medical este angajat cu contract de muncă) să ia toate măsurile necesare de protecție a personalului, astfel ca acesta să nu fie decimat prin îmbolnăvire și chiar moarte. Nerespectarea uneia dintre cele două obligații / drepturi corelative se repercutează în mod negativ asupra obiectivului asumat respectiv lupta împotriva epidemiei cu coronavirusul COVID-19.

În acest sens, trebuie observat că dreptul la ocrotirea sănătății este garantat prin art. 34 din Constituția României, iar Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice. Evident, această obligație se referă atât la pacienți cât și la întreg personalul medical.

Totodată, în noțiunile art. 2 și în special art. 3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, este inclus și dreptul la ocrotirea sănătății, iar Statul are și obligația pozitivă de a lua măsuri concrete și eficiente de protejare a integrității fizice a cetățenilor. De la aceste două articole, Convenția nu permite nicio derogare.

"Așadar, pornind de la aceste repere legale – constituționale și convenționale – se poate trage concluzia că în cazul în care un cadru medical constată că unitatea sanitară din care face parte nu-și îndeplinește obligația de a asigura protecția minimă necesară la locul de muncă, acestea ar avea dreptul constituțional de a refuza să muncească în acel loc până la îmbunătățirea situației 1 of 2 respective. În lipsa îndeplinirii obligațiilor corelative de către Stat, s-ar putea considera că refuzul lor este justificat, și în aceste condiții, nu poate fi calificat ca și abatere disciplinară, faptă contravențională sau infracțiune. Refuzul lor ar putea fi deci, justificat de exercitarea dreptului constituțional la viață și sănătate de care și aceștia beneficiază." afirma Av. **Eugen Iordachescu, Partener Senior Iordachescu & Asociații.**

Desigur, în acest context, sunt de salutat inițiativele de strângeri de fonduri sau chiar și de diferite echipamente de

protecție, inițiate inclusiv de cadrele medicale. Aceste împrejurări sunt dovada faptului că personalul medical depune sacrificii enorme în această perioadă și încearcă să-și îndeplinească profesia cât mai bine cu putință, chiar și în condițiile în care Statul nu-și îndeplinește obligațiile sau le îndeplinește cu întârziere / necorespunzător.

Acest subiect comportă discuții juridice complexe de la caz la caz. Societatea [Iordachescu & Asociații](#) sta la dispoziția cititorilor pentru mai multe detalii.